

ELISA MARTOS | Dues dècades regentant la cafeteria d'Orvepard

“Vam començar de zero i en un mes estava ple de clients”

Elisa Martos García, concessionaria de la cafeteria de l'Organització de Veïns de Pardiniyes (Orvepard), deixa el servei el 31 de desembre per jubilació, al cap de 19 anys de dur-lo ininterrompudament, ajudada pel seu espòs, Valentín Naranjo Bravo. Avui faran la festa de comiat a amics i clients.

Tot va començar l'octubre de 1997...

Sí. Vaig accedir a la gestió de la cafeteria, ubicada en un reduït espai de l'antic local d'Orvepard del carrer Sant Pere Claver, 1. Feia

alguns mesos que estava tancada per ser traspasada i ens la van adjudicar pagant 240.000 pessetes de traspàs, pels utensilis, begudes i els pocs estris que tenia el bar.

O sigui, que van haver de començar de zero...

... però al cap d'un mes ja teníem el local ple de clients assidus i, des d'aleshores, hem estat al servei dels socis d'Orvepard, veïns de Pardiniyes i parroquians, fins arribar a atendre cada dia més d'un centenar.

Quin servei ofereixen?

Acurat a socis i clients, a un preu assequible, des de les 9 del matí a les 21.30 hores, diàriament, a excepció de les vacances d'estiu. Aquest servei i altres complementaris es veu que agradava força (riu) perquè Orvepard ens va distingir amb la insígnia de la entitat i vàrem ser elegits pregoners de la Festa Major de Pardiniyes de 2015.

Pardiniyes va ser el seu barri d'acollida.

Som originaris de Càceres, dels municipis de Naval Moral de la Mata i Talayuela, i vàrem arribar a Lleida l'any 1985, després de recórrer mitja Espanya i residir a Madrid, Sabadell, Mallorca, entre d'altres poblacions, degut al treball de tècnic en sistemes de telecomunicacions que exercia Valentín i el meu de Magisteri. Vàrem arribar amb quatre fills (Núria, Olga, Jordi i Valentín), que continuen en el mateix lloc, però ara sumant els nostres set néts (somriu).

Sempre han mantingut una bona entesa amb Orvepard.

Amb tots els presidents –Jacinto Pernía, Miquel Costa (+), Paco Ermengol, Paco Castillo i, actualment, Sandra Pérez– i les seves respectives juntes l'entesa entre les dues parts ha estat total i, el servei, satisfactori.

Potser per això, el contracte de la cafeteria, malgrat que era anual renovable, ha estat indefinit fins a la seva jubilació.

Potser (somriu).

I a vostès, què els ha aportat la cafeteria?

Ens ha donat assentament i tranquil·litat familiar, estima i amistat. Una etapa de la vida molt positiva, plena d'afectivitat, d'unió familiar a nivell personal i d'intentar oferir el millor servei al soci, al barri i als clients. Ells són els que han de jutjar el nostre treball i el nostre servei.

“ Els clients són els que han de jutjar el nostre treball i el nostre servei ”